

**Latvijas Republikas 14. Saeimas
Pilsonības, migrācijas un sabiedrības saliedētības komisijas sēde
2026. gada 14. oktobrī
Sēdi vada komisijas priekšsēdētājs Gunārs Kūtris**

Piedalās:

komisijas locekļi:

Anna Rancāne, Dāvis Melnalksnis, Maija Armaņeva, Oļegs Burovs, Artūrs Butāns, Mārtiņš Daģis, Jānis Dinevičs, Andrejs Judins, Jurgis Klotiņš, Jeļena Kļaviņa, Ingmārs Līdaka, Antoņina Nenaševa, Igors Rajevs

citas personas:

pilsonības pretendenti Danilo Mičuda, Divja Kanana Višvanata

Latvijas Kano federācijas viceprezidente Diāna Zaļupe

Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidents Ivars Kalviņš

vecākā tulce Santa Elīna Kauliņa

komisijas konsultants Jānis Cauņa

Sēdes vadītājs.

Labdien, cienījamie kolēģi! Mums komisijas sēdē deputātu kvorums ir. Es saprotu, ka vairāki vēl solījās būt. Arī komisijas sēdes kaut kur varbūt aizķērušās, bet mēs savus darba kārtības jautājumus varam skatīt, un šodien mūsu darba kārtībā ir iekļauti, kā nosaukts, komisijas pamatdarbības jautājumi. Kā pirms divām nedēļām lēmām, izvirzījām šodien skatīt divus kandidātus – par viņu atzīšanu par Latvijas pilsoņiem. Ievērojot iepriekšējā reizē izveidojušos tradīciju, kā pirmo aicinājam Danilo.

Danilo, lūdzu, varbūt pie galda!

Kolēģiem bija iespēja uzdot jautājumus Danilo, visu par viņa dzīvi un sasniegumiem. Arī viņu atbalstošie cilvēki bija klāt un arī šodien ir klāt. Vai kolēģiem ir jautājumi? Kurš vēl grib uzdot Danilo Mičudam jautājumus par šo tēmu? Par to, jā... Rancānes kundze, lūdzu!

A. Rancāne (JV).

Es diemžēl pagājušajā reizē nebiju klāt, tāpēc ļoti labprāt gribētu zināt, kā jūs saistāt savu nākotni ar Latviju, kādi ir jūsu turpmākie plāni.

D. Mičuda.

Labdien! Es plānoju pēc tam, kad pabeigšu airēšanas karjeru... es plānoju iet mācīties par sporta treneri, mācīt jaunos sportistus. Gribu mēģināt jo vairāk atdot to, ko es tagad iemācīšos un iemācījos, mazajiem sportistiem un mēģināt dabūt viņus uz lielu, teiksim tā, līmeni airēšanā un varbūt citos sporta veidos.

Sēdes vadītājs.

Vēl, lūdzu, jautājumi? Kolēģi, visi jau jautājumus bija uzdevuši. Pagājušo reizi nopratināja kārtīgi par visu dzīvi... ne tikai, arī par privāto dzīvi. Tad viņš... noliedza visu to... ko mēs gribējām noskaidrot.

Kolēģi saka – vairāk jautājumu nav. Ar viņa, Danilo Mičudas, dokumentiem jums visiem bija iespējams iepazīties un arī izvērtēt šo jautājumu. Tad, gan ievērojot pagājušajā reizē izteikto priekšlikumu, gan arī šodien, es skaļi varu pateikt – ir priekšlikums atzīt... pieņemt... virzīt Saeimai apstiprināšanai likumprojektu “Par Danilo Mičudas (*Danylo Michuda*) atzīšanu par Latvijas pilsoni”.

Kolēģi, aicinu balsot par šo jautājumu. Kas “par”?

(Notiek balsojums. Tiek konstatēts, ka bija vienbalsīgs balsojums "par".)

Paldies! Jā, bija... Bija, kurš klusēja, tas lai pieceļas tagad. Nē, tas viss bija.

Kolēģi! Mums nākamais solis ir svinīgā solījuma došana. Šobrīd mēs komisijā esam šo jautājumu lēmuši.

Jūs šobrīd pieņemat svinīgo solījumu kā Latvijas pilsonis, bet galīgo lēmumu pieņems Saeima ar balsojumu parlamenta sēdē. Tāpēc mēs šobrīd sakām tikai komisijas viedokli, bet jums ir jāsolās kā topošajam pilsonim, pirms vēl Saeima pasaka savu galavārdu. Lūdzu!

D. Mičuda.

Tad es varu sākt stāstīt, ja? Vai obligāti stāvēt...?

(Dod un paraksta svinīgo solījumu.)

Es, Danilo Mičuda, dzimis 2005. gadā, kļūstot par Latvijas pilsoni, solu būt uzticīgs Latvijas Republikai. Apņemos būt lojāls Latvijai, godprātīgi pildīt Latvijas Republikas Satversmi un likumus. Solos aizstāvēt Latvijas valsts neatkarību, stiprināt latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu, godīgi dzīvot un strādāt, lai vairotu Latvijas valsts un tautas labklājību. Apliecinu, ka mana rīcība nekad nebūs vērsta pret Latviju kā neatkarīgu un demokrātisku valsti.

(Aplausi.)

Sēdes vadītājs.

Paldies! Kolēģi, nākamais jautājums. Mums jālemj, vai mēs lūdzam iekļaut rītdienas darba kārtībā vai nākamās ceturtdienas darba kārtībā.

(O. Burovs un vairāki citi komisijas locekļi: "Rītdienas!")

Labi. Tātad, ja vairākuma konsenss šobrīd ir tāds, ka mēs varam lūgt rītdienas darba kārtībā, jautājums ir...

O. Burovs (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Varbūt komisija var pieņemt lēmumu – pacelt augstāk uzreiz.

Sēdes vadītājs.

Tātad nākamais jautājums. Lūgums, ka mēs lūdzam plenārsēdē atzīt šo jautājumu kā steidzamu likumprojektu *(Starpsauciens: "Jā!")*, ko izskatām vienā lasījumā un bez atdošanas atpakaļ komisijai. Un, ja pirmajā lasījumā nobalso, aicināt, ja nav iebildumu, balsot arī par otro, tā, kā tradicionāli šos likumprojektus mēs virzām. Protams, lūgums arī šo jautājumu pacelt darba kārtībā vismaz pirms likumprojektiem. Tā laikam arī tur, kur amatpersonas parasti ir... varbūt uzreiz iekļaut arī... jā, agrāk... Nu, man ir grūti paredzēt, vienkārši, lai cilvēkam nav jāgaida, varbūt uz nākamo, ja neizskata vienā dienā, lai neiznāktu uz nākamo sēdi. Okei. Komisijai jautājums, kas šos jautājumus... tradicionāli laikam komisijas priekšsēdētājs referē, ziņo, tā laikam ir... vai tradicionāli, ja atbalstāt, es šo patīkamo pienākumu labprāt izpildītu.

Ja tas ir nolemts, tad mēs varam teikt – apsveicam! Komisijas lēmums ir pieņemts. Aicinām – rīt jūs varat nākt uz Saeimas plenārsēdi skatītāju daļā. Tur viesu daļā var skatīties un gaidīt, kāds lēmums tiks pieņemts no Saeimas puses. Gaidīt šo mirkli. Uzstāties tur nevarēs, bet tikai redzēt, vai nobalso vai nenobalso. Ja jums ir laiks, tas ir ļoti patīkams brīdis, pie reizes arī Saeimas ēku var apskatīt. Paldies.

D. Mičuda.

Sapratu. Paldies jums liels.

D. Zaļupe.

Man vēl jautājums: kā mēs piesakām caurlaides?

J. Cauņa.

Tas ir mūsu jautājums, mēs pieteiksim.

D. Zaļupe.

Varbūt arī man var pieteikt?

Sēdes vadītājs.

Jā, protams. Mēs deviņos sākam skatīt... Labāk uz deviņiem, bet cikos darba kārtībā tas iekritīs... Jautājums ir Saeimas balsojums. Paldies. Pagaidām.

(Pāris minūšu pārtraukums, kura laikā komisijas sēžu zāli atstāj D. Mičuda un D. Zaļupe, bet tajā ierodas D. K. Višvanata, I. Kalviņš un S. E. Kauliņa).

Sēdes vadītājs.

Jā, lūdzu.

J. Klotiņš (NA).

Viss ir jātulko, darbs notiek valsts valodā.

Sēdes vadītājs.

Jā, viss tiks tulkots. Otrais šodienas darba kārtības jautājums ir izskatīt likumprojektu "Par Divjas Kanasas Višvanatas (*Divya Kannan Vishwanath*) atzīšanu par Latvijas pilsoni". Pagājušajā reizē mēs tikāmies ar Divju. Mēs izrunājām nedaudz jautājumu. Bija iespēja iepazīties arī ar visiem dokumentiem, kas ir attiecībā uz Divju. Pagājušā reizē, kā jau teicu, komandējuma dēļ pie mums netika rekomendētājs uz komisijas sēdi. Šodien ir atnācis Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidents I. Kalviņš. Es gan atreferēju visu to, ko Zinātņu akadēmija bija rekomendējusi, bet varbūt, Kalviņa kungs, jūs varat kaut ko pateikt, ja esat klāt uz vietas, tad lūdzu – savu vārdu.

I. Kalviņš.

Vispirmām kārtām gribu pateikt lielu paldies komisijai, ka savulaik jūs akceptējāt un lēmāt par labu Kananam Višvanatam, profesoram, ar kuru mēs ļoti aktīvi un intensīvi sadarbojamies visu šo laiku. Šodien mēs, Zinātņu akadēmija, gribam rekomendēt dot pilsonību Divjai Višvanatai, kas ir viņa dzīvesbiedre, profesora dzīvesbiedre. Bet ne tikai tāpēc, ka viņa ir dzīvesbiedre, bet tāpēc, ka viņa ir arī zinātniece un viņa ir atnesusi uz Latviju mums trūkstošo zināšanu gabaliņu, tas ir, mākslīgā intelekta pielietošanu zāļu konstruēšanā. Aptiekas ielā 7 Višvanatu ģimene ir nopirkusi un izremontējusi veco psihiatriskās slimnīcas korpusu. Un tajā ir atklāts, jūnijā laikam tas notika, jaunais centrs, ekipēts ar ļoti jaudīgām skaitļošanas iekārtām, kas ir nepieciešamas šajā...

Viņi kopā, ģimene, ir nodibinājuši arī farmaceitisko firmu Latvijā "Dr. Vishys" un Salaspilī nopirkuši Neorganiskās ķīmijas institūta ēku, kuru šobrīd pārveido, diezgan tālu tikuši, par pētniecības centru ar injekciju formu ražotni Latvijā. Šī zāļu forma Latvijā un Baltijā netiek ražota vispār un injekcijas kritiskā brīdī, it sevišķi krīzes situācijās, kara laikā, ļoti ir nepieciešamas. Latvija un Baltija neražo neko no tā. Tātad tas ir viens no aspektiem, kurš ir ļoti svarīgs mūsu tautsaimniecībai.

Divja pati ir izdevusi jaunu grāmatu latviešu valodā, par brīvu, kas ir pieejama Latvijas iedzīvotājiem, kas ir domāta finanšu pratības attīstībai. Viņa ir ne tikai skaitļošanas speciāliste, tāpēc arī mākslīgā intelekta problemātika viņai ir ļoti tuva, bet arī ekonomiste, un viņas ģimene atbalsta arīdzan regulāros ekonomikas forumus, kas notiek Zinātņu akadēmijas paspārnē ar mūsu līdzdalību. Un vēl, kas ir ļoti būtiski, – gan Divja, gan Kanans, abi divi, ļoti aktīvi palīdz

mums dibināt kontaktus ar ASV, konkrēti ar Silīcija ielejas fonda pārvaldniekiem, un tie ir divreiz jau bijuši Latvijā, ar profesoriem no Bērklīja universitātes, kas ir numur viens vai numur divi pasaulē, kas arī ir ļoti būtiski mūsu zinātniekiem. Viņas dēls tagad ir 8. klasē šeit un brīvi runā latviski.

Nu, es domāju, ka, ja jūs atradīsiet par iespējamu piešķirt pilsonību Divjai Višvanatai, tad mēs būsīm ieguvuši vienu augstas raudzes speciālistu, kurš ir jau no 2024. gada Latvijā un vēlas savu dzīvi saistīt ar Latviju. Tāpēc es arī atļāvos rekomendēt viņai piešķirt iespēju iegūt pilsonību. Paldies.

Sēdes vadītājs.

Paldies. Jā, es arī atgādināšu, ka pagājušajā reizē es informēju, ka šīs rekomendācijas pēc būtības... gan vairāk mutiski, bet mums bija gan no Ekonomikas ministrijas, gan Veselības ministrijas puses... un veselības ministra padomnieks vai kas teica – “jā”. Bet īpaši uz rakstiskiem papīriem mēs tā nepaļāvāmies, jo mēs vienreiz arī runājām, ka pārmērīga dokumentu iesniegšana drīzāk atgrūž. Kā saka, piemeklēt papīrus jau var dažādos, bet šajā gadījumā konkrēti Zinātņu akadēmijas prezidents rekomendē un izstāsta to, kādi ieguldījumi Latvijā ir.

Mums šoreiz ir iespēja uzdot jautājumus Divjai pa tiešo, ar tulka starpniecību. Pagājušajā reizē mēs redzējām, ka latviski Divja lasa, var pateikt ko vienkāršu, bet ar jautājumiem mums īpaši latviski neveicās. Bet dēlu mēs redzējām, kā dēls stāstīja par saviem iespaidiem Latvijā. Tā, kolēģi, vai būtu jautājumi Divjai? Jā, lūdzu, Butāna kungs!

A. Butāns (NA).

Jā, labdien! Man jāsāk ar to, ka ļoti priecājos, ka šāda līmeņa speciālisti atrodas Latvijā. Manuprāt, Latvijai ir jābūt atvērtai, lai starptautiski zinātnieki arī turpmāk Latvijā būtu. Manuprāt, Kalviņa kunga rekomendācija tikai pastiprina to... un droši vien veidojas arī sava veida sintēze starp vietējiem un ārvalstu zinātniekiem, tā ka mani tas ļoti priecē. Vienlaikus man šķērslis šodien atbalstīt šo būtu tas, ka konkrētais pilsonības kandidāts neprot valsts valodu. Līdz ar to man nepatīk...

Bieži vien diskusija mums šeit vai plenārsēdē ir par to, vai mēs ar savu balsojumu “par” vai “pret” apliecinām, ka mēs kādu šajā valstī vēlamies vai nevēlamies. Manuprāt, tas ir greizi, jo es noteikti vēlos, lai augsta līmeņa speciālisti Latvijā ir, un arī pret konkrēto personu man nav nekādu iebildumu. Gluži otrādi – pateicība gan par investīcijām, gan zināšanām, ko atved, bet vienlaikus jāsaprot, ka mūsu viesmīlība, vēlme un atļauja šeit dzīvot un veidot karjeru nav vienlīdzības zīme ar pilsonību. Galu galā Latvijā ir simtiem un tūkstošiem ārvalstu pilsoņu, kuri šeit investē, ved savas zināšanas, rada darba vietas, bet mēs jau tāpēc nedodam viņiem pilsonību.

Un arī otrādi – tas, ka mēs nedodam pilsonību, nenozīmē, ka kāds nav gaidīts. Manuprāt, to ir svarīgi apzināties un arī mums savstarpēji... mēs dažādi uzskatām... tad to paturēt prātā. Jā, es arī mutiskajā rekomendācijā nesadzirdēju nevienu iemeslu, kāpēc pilsonība būtu vajadzīga. Nu labi, tas protams ir komforts un ērtības, mazāk... tāda vieglāka atrašanās, vairāk pilnvaru, bet, ka kaut kas būtu traucējis pašreizējai darbībai... jo tā pašreizējā darbība liekas ļoti laba, ļoti sekmīga... tad kas tieši būtu bijis traucēklis? Līdz ar to jā, es... tāda ir mana nostāja. Manuprāt, valsts valodas latīņu parlamentam tomēr vajadzētu turēt un arī kandidātiem izskaidrot, ka tā ir noteikta prasība. Tas ir mans komentārs vairāk, ne jautājums.

Sēdes vadītājs.

Jūs tā kā sākat debates, kuras mēs slēgtā sēde veiksīm. Bet okei, okei, skaidrs, viss kārtībā. Kolēģi, vai jums ir kādi jautājumi?

A. Butāns (NA).

Bet bija, Ivar, viens jautājums, kuru es ietvēru, jā, jo es īsti Kalviņa kunga rekomendācijā... visu cieņu, bet es īsti nesapratu, kas ir tas noteicošais, ja reiz līdz šim bez pilsonības veiksmīgi darbojusies šeit.

Sēdes vadītājs.

Jautājums kam? Kalviņa kungam?

I. Kalviņš.

Jā, es gribēju paskaidrot, kas ir par iemeslu. Ir ne tikai tas, ka cilvēks te grib dzīvot un strādāt, bet Indijā ir savi noteikumi par kapitāla izvešanu. Viņiem pagaidām liela daļa ir tur. Ja tas nav Latvijas pilsonis, tad tas kapitāls uz Latviju tādā veidā, kā mēs esam pieraduši Rietumos, nenonāk. Tāpēc ir svarīgi, lai tas business te varētu attīstīties.

Sēdes vadītājs.

Divja, vai jūs vēlaties atbildēt kaut ko par savām saistībām ar Latviju vai par nākotni?

D. K. Višvanata. (*Teikto no angļu valodas tulko S. E. Kauliņa.*)

Godātie deputāti! Komisijas locekļi! Mūsu redzējums Latvijā ir izveidot 75 miljonu eiro ekosistēmu kopā ar manu vīru Kananu Višvanatu, kurš arī ir ieguvis doktora grādu. Un arī man ir doktora izglītība gan no Gārvuda inovāciju centra, gan Kalifornijas universitātes Bērklījā. Mēs ar vīru šeit veidojam gan biznesa kopienu, gan farmācijas attīstības kopienu, un 75 miljoni eiro būtu tvērums mūsu diviem projektiem, kas izvirzītu Latviju kā vadošo Baltijas valsti biotehnoloģiju jomā. Pieci miljoni ir ieguldīti mākslīgā intelekta laboratorijā, par ko jau runāja prezidenta kungs.

70 miljoni eiro tiks ieguldīti Salaspils injekciju infrastruktūrā un ražotnē, kas ir 9000 kvadrātmētru platībā. Pašlaik tiek finalizēts iepirkums sadarbībā ar Vāciju un Šveici. Šajā ražotnē būs piecas ražošanas līnijas, kas strādās ar dažādu veidu injekcijām, sterilo ūdeni, arī ražos kapsulas, un tās ikgadējais pieņems būs 500 miljoni eiro.

Šī realitāte jāpadara funkcionējoša un bez jebkādiem šķēršļiem. Pašlaik man ir Indijas pase, Latvijā man ir tikai pagaidu uzturēšanās atļauja, un tas ir šķērslis. Tas uzliek administratīvas barjeras manam darbam, savukārt globālā farmācijas industrija strādā ļoti ātri un plūstoši.

Lai uzturētu šo 75 miljonu eiro infrastruktūru, man kopā ar vīru būs nepieciešams ceļot uz dažādām rūpnīcām, apskatīt pieejamo tehniku, ražotnes, veikt auditus un īstenot visu, lai atbilstu Eiropas Zāļu aģentūras prasībām.

Pārstāvēt Latvijas inovāciju vidi, es apmeklēju arī dažādus starptautiskos forumus – pēdējais no tiem bija Milānā –, kā arī pasākumus dažādās biotehnoloģiju jomās, lai slēgtu līgumus, iegūtu patentus un strādātu šajā jomā. Tā kā vīzas izsniegšanas termiņi un nosacījumi mēdz būt neparedzami, ir riski, ka varam zaudēt multimiljonu darījumus un zaudēt konkurētspēju attiecībā pret citām valstīm.

Man ir ļoti dziļa cieņa pret Latvijas kultūru. Es jau pamazām apgūstu latviešu valodu un noteikti to arī apgūšu. Tā tiešām ir neatsverama zīme, kas apliecina manu cieņu pret šo valsti un ir pamatā arī mūsu ģimenes darbam šeit.

Man ir tikai pagaidu uzturēšanās atļauja, un tas būtiski ierobežo manu darbu, jo, ja notiek kādas straujas pārmaiņas piegādes ķēdēs vai arī ASV vai Eiropa nolemj mainīt nosacījumus attiecībā uz medikamentiem, man ir jāspēj strauji reaģēt un ceļot. Farmācijas nozarē vien divu nedēļu aizkavēšanās var nozīmēt, ka rūpnīcai ir jābeidz darboties. Tas rada risku zaudēt miljonus un apdraud arī dzīvības, jo nespēj saražot dzīvību glābšanai nepieciešamos medikamentus.

Sēdes vadītājs.

Kolēģi, vēl jautājumi? Lūdzu, Maija Armaņeva!

M. Armaņeva (LPV).

Jā, man ir jautājums. Minējāt 75 miljonus. Vai šīs ir privātas investīcijas?

D. K. Višvanata. (*Teikto no angļu valodas tulko S. E. Kauliņa.*)

Jā, ir runa par privātā kapitāla fondiem no ASV. Mēs runājam arī ar bankām, un mūsu mātes uzņēmums “Zoar Limited” ir bāzēts Honkongā. Manam vīram pieder akciju kontrolpakete šajā mātes uzņēmumā. Abi īpašumi jau ir reāli iegādāti, un nav nekādu parādsaistību, kas būtu piemērojamas fiziskajai infrastruktūrai.

Sēdes vadītājs.

Kolēģi, vēl jautājumi? Lūdzu, Klotiņa kungs!

J. Klotiņš (NA).

Paldies jums. Es augstu novērtēju jūsu ieguldījumu Latvijas zinātnē un ekonomikā. Man vairāk laikam nebūs jautājumu. Es novēlu, lai jūs turpinātu darbību Latvijā, arī jūsu ģimene, un lai jums izdotos piesaistīt mums augstas pievienotās vērtības investīcijas jaunu tehnoloģiju izstrādē, zāļu izstrādē, IT sektorā. Tas Latvijai ļoti nepieciešams. Es no sirds novēlu jums turpināt mācīties latviešu valodu un arī to apgūt.

Sēdes vadītājs.

Paldies, tās pārdomas. Rajevas kungs, jautājums.

I. Rajevs (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Ātrs jautājums. Kā jūs redzat jūsu projekta attīstības gaitu, un kad jūs paredzat investīciju atgriešanu un atmaksāšanu?

D. K. Višvanata. (*Teikto no angļu valodas tulko S. E. Kauliņa.*)

Pirmā fāze mākslīgā intelekta laboratorijā sāksies 2027. gada martā, un darbs noslēgsies oktobrī. Savukārt Salaspilī, kad tiks atgādāta visa nepieciešamā tehnika, sagaidāms, ka darbs tiks pabeigts līdz 2028. gada oktobrim. Mēs vēlamies piesaistīt labākos prātus un zinātnu doktorus no RSU un Latvijas Zinātņu akadēmijas. Tā kā mums nāksies strādāt un pārvaldīt lielu platību, mēs arī labprāt iesaistīsimies sadarbībā ar valdību – ja viņiem būs kādi jautājumi vai risinājumi, mēs labprāt uzturēsim sadarbību.

Sēdes vadītājs.

Paldies, interesējoties tieši arī...

I. Rajevs (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Es atvainojos. Kad tad jūs plānojat dabūt, atgūt ieguldīto finansējumu, un kādus jūs paredzat ienākumus šim projektam?

D. K. Višvanata. (*Teikto no angļu valodas tulko S. E. Kauliņa.*)

Šeit mums vēl būs jāskatās, bet tad, kad projekts būs pabeigts, tas ienesīs 500 miljonu eiro gadā.

Sēdes vadītājs.

Arī iepriekš, jau pagājušajā gada pavasarī, tad, kad pirmā informācija bija, es izrādīju interesi, kā tur īsti ir – Salaspilī. Tā ēka ir nopirkta. Izrādās, ka sakarā ar to, ka tur būs medikamentu

ražotne, ir paaugstinātas prasības būvniecībai, jo attīrīšanas sistēmas un viss ir krietni sarežģīti, tāpēc tā nav vienkārši rūpnieciskā ēka, bet ar... (*Starpsauciens.*) Jā, es šo latviešu abreviatūru nezinu.

Kolēģi, vēl būtu jautājumi? Ja jautājumu nav, tad es palūgtu, lūdzu, mazlietiņ uzgaidīt ārā. Mums būs debates.

D. K. Višvanata.

Liels paldies par jūsu pacietību.

(*Minūtes pārtraukums, kura laikā D. K. Višvanata, I. Kalviņš un S. E. Kauliņa atstāj komisijas sēžu zāli.*)

Sēdes vadītājs.

Kolēģi, ievērošu to, ka mums ir procedūra. Šajā gadījumā debates ir slēgtā daļa.

Paldies Artūram, ka viņš, nebaudoties par savu viedokli, to pauda. Cilvēkiem ir arī jāuztver tas viedoklis, ka pilsonība nav vienkārši dalāma. Tā nav. Tā ir īpaša attieksme pret cilvēku, un šajā gadījumā situācija ir tāda, ka mēs gribētu piesaistīt nevis tikai tāpēc, ka viņa ir zinātniece, bet arī tāpēc, ka cilvēkam, cik es sapratu no Kalviņa kunga, ir šie līdzekļi, kad viņam no Indijas jādabū uz šejieni. Ja viņš ir Indijas pilsonis, tad viņam no turienes dabūt to finansējumu ir... Jau Kanans iepriekš stāstīja, kā viņam diezgan ilgi gāja, kamēr viņš tika vaļā no Indijas, lai šeit varētu uzsākt šo darbu. Bet, kolēģi, jūsu viedokļi? (*Vairāki komisijas locekļi runā vienlaikus.*) Viņiem ir puika, mācās... beidz 8. klasi. Viņš vispār gan mācās starptautiskajā skolā, bet topikus stāstīja latviski šeit ļoti perfekti. Jā, kolēģi, lūdzu, kas vēlas ko teikt?

Anna? Lūdzu!

A. Rancāne (JV).

No visiem jaunajiem pilsonības pretendentiem šai kundzei laikam ir visminimālākās latviešu valodas zināšanas. Man, protams, ir ļoti līdzīgas pārdomas kā Butāna kungam, jo kaut kā... nu, ir “zelta vīzas”, bet vai šeit nav “zelta pilsonība” gadījumā? Kaut gan es tiešām novērtēju šo ieguldījumu.

Sēdes vadītājs.

Viņa latviešu valodu mācās, un viņa, ja lēnītēm ar viņu runā vienkāršos... viņa saprot un arī atbild. Bet tikko kā ātrāk kaut ko parunā, tad “close”, aizslēdzas ciet...

A. Rancāne (JV).

Gados ir grūtāk apgūt valodu.

Sēdes vadītājs.

No 2024. gada... Ā, 2019. gadā atbrauca, un tad... kas tad bija no 2024. gada? No 2024. gada viņi to SIA izveidoja šeit, Latvijā.

Tā, Butāna kungs gribēja...

A. Butāns (NA).

Man liekas ļoti precīzs tas atzīmējums “zelta pilsonība”, jo es arī tajā komentārā, kurā bija jautājums, kas tad ir tas šķērslis, kāpēc tā pilsonība vajadzīga? Tur jau tie visi argumenti, es domāju, nebija tukši. Tie bija pamatoti argumenti, bet tie bija ekonomiskie jautājumi. Un es varu piekrist Antoņinai, ka, ja ir problēma ar kapitāla pārnesi, tad tiekamies Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijā, risinām to, jo tas jau ir konceptuāls jautājums. Ja mēs nevaram kaut kādus investorus, vienalga, no kuras valsts, ja tā nav iekļauta kaut kādās nevēlamās... un ja mēs šos

cilvēkus gribam, tad tas ir droši vien konceptuāls jautājums, kuru nevajadzētu risināt tikai uz konkrētu personu, bet sistēmiski. Bet es īsti nesagaidīju atbildi.

Un, ja reiz mācās, tad tiekamies pēc gada vai diviem, kad būs apguvusi, un es būšu pirmais, kas nobalsos “par”, bet šobrīd es nevaru atbalstīt.

Sēdes vadītājs.

Jebkurā gadījumā es atvainojos, ka to finansējumu es pieminēju kā papildu faktoru. Tas ir papildu faktors tikai, kas varētu ietekmēt. Bet viņa atbildēja arī uz jūsu jautājumu, norādīja, ka, ja viņa grib šeit strādāt, tad viņai tā var būt diezgan sarežģīta procedūra ar vīzām visā Eiropas Savienībā, lai visur brauktu un veidotu darījumus. (*I. Rajevs: “Jā, jo Indijas pase ir viena no vissliktākajām pasēm...”*) Tas nozīmē, ka tas viss vienkārši bremzējas.

Ingmārs, un tad...

A. Butāns (NA).

Tur jārisina, apmācot... valodu, nevis nākot uz šo komisiju.

Sēdes vadītājs.

Mums likums neprasa šiem cilvēkiem zināt latviešu valodu pilsonības piešķiršanai... ko dara Saeima, netiek izvirzīts... Mēs to esam iekšēji uztvēruši, ka tas būtu ļoti labi, un mums strīdi parasti nav ar tiem pretendentiem, kas tekoši runā latviski. Es to...

A. Butāns (NA).

Saprotu. Likums nepaģēr arī katru investoru vai godīgu, labu zinātnieku tāpēc pieņemt pilsonībā.

Sēdes vadītājs.

Līdakas kungs, lūdzu!

I. Līdaka (AS).

Jā, man ir diezgan vienkārši, jo... Ja es biju diezgan, diezgan aizdomīgs ar Višvanata kungu, kad bija lemsana par viņa pilsonības piešķiršanu, tad tomēr es nobalsoju “par”. Līdz ar to man šobrīd ir krietni vieglāk, jo situācija ir uzlabojusies, teiksim tā. Man bija aizdomas, ka tas kungs vienkārši noblefoja, ka viņš aiztīsies, ka bērns varbūt nebūs vairs šeit un tamlīdzīgi... pēc gada vai diviem. Bet es redzu, ka tas tā nenotiek. Salīdzinot ar kunga gadījumu, šī situācija ir man vieglāka un es ar krietni vieglāku sirdi arī spiediņu pogu “par”.

Sēdes vadītājs.

Paldies. Judina kungs!

A. Judins (JV).

Es uz procedūru sākumā gribu vērst uzmanību. Teikšu atklāti, man nav laika un iespējas vienmēr apmeklēt visas sēdes, ir citi pasākumi, bet Butāna kungam droši vien arī nebija iespēju klausīties. Jūs nebijāt iepriekšējā reizē? Nu jā. Tas nav kā pārmetums, bet tiem, kas nebija, ko es gribu teikt. Viņa atnāca, viņa runāja latviešu valodā. Grūti, jā, tad brīžiem skatos... (*A. Butāns: “Es no komisijas vadītāja sapratu, ka viņa lasīja...”*) viņa turēja lapu, viņa mēģināja stāstīt. Vienkārši lieta ir... kāda. Man ir iespaids no divām sēdēm. Jūsu iespaids... jūs šodien redzējāt daļu, tāpēc es uzskatu par savu pienākumu nedaudz padalīties ar kolēģiem. Manā skatījumā, viņa nerunā latviešu valodā tā, lai brīvi komunicētu, bet teikt, ka viņa vispār skatās kā uz absolūtu svešvalodu, es arī nevaru. Dēls runā labāk, viņa runā diezgan švaki, bet pateikt kaut ko var. Bet ne par to ir stāsts.

Es gribu tieši teikt, ka tas ir vienkārši informācijai. Es atceros, ka tad, kad mēs skatījām jautājumu par vīru, es biju viens no tiem ļoti skeptiski noskaņotajiem. Aicinājām uz frakciju, jo bija aizdomas, vai tas nav kaut kā tā – gribu pilsonību kaut kāda apsvēruma dēļ. Man toreiz ļoti, es teikšu tā, kaitināja, ka es redzēju, ka ir lobijs, kas aiz visa tā stāv... un tad ejam, darām. Bet tagad, pēc diviem gadiem, es skatos – nav tā, ka viņi dabūja pilsonību, lai aizbrauktu uz Īriju, jo Latvijas pasi bija vieglāk dabūt. Viņi ir šeit. Viņi šeit dzīvo. Viņi nosūtīja uz Latvijas skolu... Nē, tā ir starptautiska, bet, vienalga, bērns mācās. Teiksim tā, ka viņi šeit, man šķiet, ir uz palikšanu. (*Vairāki sēdes dalībnieki piebilst.*) Plus – viņi šeit grib dzīvot. Man arī šis jautājums, ka viņi nerunā latviešu valodā, nu, tā – triggerē. Nevajadzētu tā būt, bet es domāju, ja viņi... piedodiet, es šoreiz skatos ekonomiski, bet, ja viņi latviešiem dos iespēju pelnīt naudu un pabarot savus bērnus, tas vispār nav nozīmīgi? Manuprāt, tas ir nozīmīgi, tāpēc es negribu reducēt tikai uz ekonomisko. Ideāli vispār, ja būtu iespējams, es teiktu, tā – lūdzu, pilsonība, bet pēc diviem gadiem uz pārbaudi pie mums. Bet tā nedrīkst būt. Tāpēc es atbalstīšu, un es aicinu, kolēģi, – katram ir sava pārliecība, mums nav pienākuma vienam otru pārliecināt. Pieņemsim lēmumu!

I. Līdaka (AS).

Bet vēl jau tas ir jānovērtē, un es augstu novērtēju, ka viņa saka taisnību. Viņa te nedzied kaut kādas dziesmiņas par Latvijas mīlestību vai par ko. Viņa saka, kā tas ir, un atklātība ir jānovērtē.

Sēdes vadītājs.

Dineviča kungs!

J. Dinevičs (ZZS).

Mūsu komisijā un Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijā man nācies pietiekami daudz runāt par visām šīm migrācijas lietām un tā tālāk. Mēs arī rakstām lielus likumus, un tajā pašā laikā mums tādas īstas konceptuālas pieejas migrācijas jautājumiem joprojām nav. Visur citur, kad mēs mēģinām attaisnoties, kāpēc mēs nevēlamies, ka šeit ierodas cilvēki, neskatoties uz to, ka mums ir slikta dzimstība, ka esam izmirstoši un tā tālāk, mēs sakām – tos izcilos, tos labos, tos gudros šeit uzņemsim ar atplēstām rokām... Un tad es šajā komisijā dzirdu – nē, nē, varbūt viņi mums nemaz nav vajadzīgi. Varbūt pagaidīsim kaut kādus gadus, varbūt pa to laiku viņi atradīs kādu labāku valsti, kur apmesties un ieguldīt savu naudu. Tāpēc es noteikti (pirmo reizi man nebija tās iespējas runāt, balsot par viņas laulāto draugu) balsošu “par”. Jo es negribu izlikties, ka es vienā vietā saku vienu, ka mums vajag augstas raudzes imigrantus, un otrā vietā es saku – ziniet, pagaidiet!

Sēdes vadītājs.

Paldies. Kolēģi, vēl kāds viedoklis? Jā, pēc kārtas.

Rajeva kungs!

I. Rajevs (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Paldies. Tas ir nozīmīgs investīciju projekts, nozīmīgas industrijas jomas attīstība, jauna, laba. Man ir bišķiņ tā... tie rādītāji tā bišķiņ šķebina, jo viņa nevar atbildēt uz jautājumiem, kas nozīmē, ka tas projekts līdz galam izstrādāts vēl nav. Bet tas nav būtiskākais, jo mēs redzam, ka viņi jau ir iegādājušies objektus, kur reāli to projektu grib īstenot dzīvē.

Otra lieta, kura man ir pozitīva. Es skatos uz to, ka viņi uzreiz skatās ne tikai uz to, ka nodarbināt vienkārši cilvēkus šeit. Viņi skatās arī uz akadēmiskiem kadriem, kuri tiks mācīti pie mums akadēmijā un uzreiz tiks nodarbināti tajās jomās, kurās ir mācījušies, nevis tā, ka

pabeidz ar vienu grādu un tad strādā par baristu nākošos desmit gadus. Tā ka šeit tāda ļoti nopietna attīstība, sasaistot gan akadēmisko, gan biznesa attīstību.

Tāpēc es domāju, ka tas ir pozitīvs projekts, un es to atbalstīšu. Atbalstīšu arī pilsonības piešķiršanu.

Sēdes vadītājs.

Butāna kungs!

A. Butāns (NA).

Varbūt reflektējot divi komentāri Dineviča kungam. Pirmkārt, es īsti nesapratu to emocionālo daļu no jums, kurš tieši no mums zālē teica, ka nevēlas šos cilvēkus, jo neviens no runātājiem neko tādu neteica. Tā ka tas jums kaut kur pašam prātā radās.

Bet es jums varu piekrist tajā, ka ir pretruna. Jā, ka daudzi saka, ka gribam – vismaz to imigrācijas daļu, ja vispār gribam, tad to izglītotāko daļu un talantīgāko. Un tajā tiešām ir pretruna, jo arī daļa no zālē esošajiem pat publiski ir gana daudz pateikuši: ja mēs vēlamies uz pastāvīgu dzīvi (arī Judina kungs minēja, ka šeit ir pazīmes, ka uz pastāvīgu dzīvi), tad gan valoda ir obligāta prasība. To visi klātesošie politiskie spēki ir atskaņojuši. Tā tiešām ir pretruna – šodien to ignorēt un atbalstīt kaut ko tādu. Paldies.

Sēdes vadītājs.

Judina kungs!

A. Judins (JV).

Es gribu teikt – ja mēs varētu uztaisīt kaut kādu universālu formulu, kā uzņemt pilsonībā, mums vispār šīs sēdes nebūtu vajadzīgas vienkārši pēc likuma. Šī procedūra ir domāta īpašiem gadījumiem, kuros vispārējās normas nestrādā. Bet es pilnīgi varu akceptēt to un tieši gribu teikt, ka, Butāna kungs, runājot ne par to, ka nav tāda konflikta, es neredzu... te ir tieši pamatoti norādīts, ka valoda nav tādā līmenī, ka varētu teikt – jā, nevaram saprast, kur viņa piedzima. Mēs saprotam – viņa nav dziļi integrēta Latvijā. Vai integrēsies?

Es skatos uz to pirmo pretendentu – kāpēc viņš runā latviešu valodā? Viņam blakus trenere, tā kundze, kā es sapratu, stāstīja iepriekšējo reizi: “Braucot mašīnā, mēs visu laiku runājam latviešu valodā.” Viņa trenē viņu ne tikai sportā, bet arī valodā.

Principā arī cienījamajai kundzei droši vien vajadzētu iet dziļāk sabiedrībā. Vai tas notiks, grūti pateikt, bet es domāju – šeit ir tāds konkrēts gadījums, un mēs saprotam, ka varbūt citi faktori strādā, bet es domāju, ka ir ļoti labi, ka mēs runājam par tādām lietām un vispār valodai vienmēr ir jābūt galvenajam jautājumam, bet ir arī citi faktori, kuri jāņem vērā.

Tāpēc es domāju – varam pieņemt lēmumu.

A. Ņenaševa (PRO).

Papildinot diskusiju, daudz kam piekrītu, arī īpašajai procedūrai. Arī šobrīd. Es nebiju komisijā, kad par viņas kungu lēma. Bet Saeimas zālē, protams, biju un balsoju, un man arī toreiz (tā kā es nebiju komisijā, nedzirdēju šo visu) likās – tas ir tāds pirmais “zelta pilsonības” gadījums. Tāpēc arī šobrīd esmu piesardzīga, bet atkal te varētu tikai pievienoties tam, ka ir apliecinājums tam, ka laiks ir pagājis un ir konkrētas investīcijas. Jā, tie plāni var būt ļoti neskaidri, tāpēc ka nevar aprēķināt līdz galam to ienesīgumu, bet mēs zinām, ka šī ir tā industrija, kurā mums ir iespējas izrauties. Un droši vien tāpēc viņi ir šeit. Jo te ir potenciāls ar mūsu doktorantiem, iespēja izaudzināt jaunus kadrus tieši biomedicīnā un pārējās... un farmācijas industrijā.

Viņi te redz, protams, arī labumu sev, un kas ir arī no mūsu puses, kur mums ir interese... Man liekas, ka būtu dīvaini piekopt atšķirīgu attieksmi pret viņas vīru un viņu. Piemēram, ja šobrīd

mums ir šāda rekomendācija, būtu dīvaini teikt, ka viņš ir pelnījis kaut kādā ziņā, viņa nav pelnījusi pilsonību. To es nesaprastu. Tāpēc skaidrs – ja mums ir iepriekšējais lēmums, šobrīd mums jāpiekrīt Līdakas kungam... un sanāk, kā arī jāatbalsta.

Bet arī es sadzirdēju argumentāciju, to vajadzību pēc pārstāvības. Nu, tas arī... ne tikai vīza, ātri atbrauc... Augstam zinātniekam, kas industrijā kotējas arī pēc visām, tā teikt, slavenām starptautiskām konferencēm. Un ja starptautiskā konferencē kaut ko prezentē, lobē, aizej, sarunā, prezentē kādus jaunus atklājumus, ir svarīgi, kas ir tas vārds arī. Ja viņai, industriju pārstāvēt un tā tālāk, iekavās ir “Latvija” un ar pilsonību viņai iekavās visur būs “Latvija”, tas jau arī būs liels pienesums, ka mēs sevi rekomendējam kā valsts šādā ziņā. Protams, mēs redzam, kāda viņai izglītība un kāda ranga zinātniece viņa ir. Tas jau arī nav mazsvarīgi šajā industrijā.

Es domāju, ka valoda ir, protams, tas, kas nepatīkami aiztur pret to balsojumu. Bet tajā pašā laikā es domāju, ka viņas darba valoda tāpat būs angļu valoda, kurā viņa visu laiku pārstāvēs Latviju un prezentēs, bet ar angļu valodu, kas ir starptautiska farmācijas industrijā... Tad skatīsimies uz tiem rezultātiem.

Sēdes vadītājs.

Paldies.

Dāvi!

D. Melnalksnis (AS).

Jā, tas, ko Andrejs minēja par Danilo... un tagad, salīdzinot ar šo kundzi... Danilo tiešām sanāk ikdienā runāt latviešu valodā, jo viņa komandas biedri runā latviski, treneri... un viss. Tā ir tā vide. Tāpat, ja mēs aizbraucam “Erasmus”... Man ir bijis kolēģis, kas strādājis Latvijā. Viņš aizbrauca uz Briseli un strādāja piecus gadus. Pēc tam atbrauca uz šejieni. Mēs varam runāt savā starpā angļiski. Viņam vieglāk pāriet uz to. Līdz ar to tā ir starptautiskā valoda pētniecībā. Mēs zinām – visas publikācijas visur angļu valodā. Tāpēc ir saprotams, ka, iespējams, tajos divos gados, cik viņa ir šeit, Latvijā, visticamāk, ir bijis diezgan pagrūti... jo, visticamāk, arī viņu zinātnieki savā starpā sarunājas angļu valodā.

Bet es, protams, piekrītu par latviešu valodu. Ņemot vērā, ka es tikai četrus mēnešus šajā komisijā esmu, mans sākotnējais jautājums bija par iepriekšējo pieredzi šādos gadījumos – kā jūs parasti šo vērtējat?

Tagad, uzklusot tos argumentus, arī noteikti balsošu “par”. Vienlaikus domājot arī par “gudro” imigrāciju vai kādu mēs runājam... manuprāt, ja mēs šādi te, kā Antoņina minēja, ka mēs vīram piešķiram un viņai nepiešķiram... tad, respektīvi, mēs aizliekam kāju priekšā nākamajiem šādiem gadījumiem.

Sēdes vadītājs.

Judina kungs!

A. Judins (JV).

Man ir rosinājums – ja mēs virzīsim šo jautājumu un pieņemsim lēmumu, vai mēs varam komisijas vārdā lūgt priekšsēdētāja kungu dažus teikumus pateikt, ka mēs visi ceram, ka valoda tiks pilnveidota. Nu, tā ļoti diplomātiski. Bet, lai tas izskanētu, ka savā ziņā tas attiecībā uz valodu ir avanss.

Sēdes vadītājs.

Šeit vai no tribīnes?

A. Judins (JV).

Nē, ne tribīnes, es domāju šeit, slēgtajā sēdē. Vienkārši, kad es klausos Butāna kunga tekstu, es domāju – man tādi paši argumenti. Man gribētos vienkārši citus argumentus, tad konkurējot... bet es pievienojos, ka problēma šeit ir.

Sēdes vadītājs.

Paldies, Andrej!

Klotiņa kungs kaut ko gribēja teikt?

J. Klotiņš (NA).

Tajā iesniegumā, kas mums ir atsūtīts, ir arī teikums, ka... citēju: “Kopš 2019. gada mana un manas ģimenes dzīve ir saistīta ar Latviju un Latvijas Zinātņu akadēmiju.” Tā ka pati pretendente skaidri norāda, ka viņa ir no 2019. gada. Ko no šī var saprast? Dzīvo Latvijā vai vismaz pastāvīgi te uzturas, un Latvijas Zinātņu akadēmijā arī tomēr latviešu valodai tā kā būtu jāskan.

Es savā īsajā mūžā esmu... man ir tas gods pazīt vairākus nelatviešus, kuri ir iemācījušies latviešu valodu teicamā līmenī, arī akadēmiskas personības. Kādreiz Rīgas Biznesa skolā mēs no profesoriem Latvijas Universitātē ar spānisku izcelsmi... studiju laikā es biju liecinieks, kā viena divu gadu laikā studenti no Vācijas runā latviski tādā ļoti cienījamā ikdienas līmenī. Nu, tā ir personas attieksme, manā skatījumā. Tas nav talants, latviešu valoda nav japāņu valoda, nav ķīniešu valoda ar ļoti daudzām rakstu zīmēm. Latīņu alfabēts, labi, gramatika sarežģītāka, bet nu Hosams abu Meri jau mums pazīstamais – viņam gramatika nav vienmēr pareiza, kad viņš runā, bet viņš runā ļoti labi. Tāpat mūsu libāniešu ārsti, kuri runā latviski... Jānovēl cienījamai kundzei tiešām...

Sēdes vadītājs.

Es gan teikšu tā, ka man liekas, ka mediķi bija stāstījuši par to, ka diez vai gados (un kundzei vakar bija dzimšanas diena) ir tik vienkārši iemācīties svešvalodas. Ticiet vai ne, nav tik vienkārši. Četrdesmit pieci vakar palika... 1985. gada, 1981. gada... Vakars bija dzimšanas diena – 13. oktobrī.

Kolēģi, visi ir izteikušies. Paldies visiem par viedokli. Katram ir sava attieksme pret prasībām un arī savas stingrākas... vai pieņemamākie risinājumi, bet mēs esam izteikuši savu viedokli. Es aicinātu šajā gadījumā balsot par to, vai mēs atbalstām likumprojektu “Par Divjas Kanas Višvanatas (*Divya Kannan Vishwanath*) atzīšanu par Latvijas pilsoni”. Kas balso “par”? Jāsauc, jā, lai fiksētu.

J. Cauņa.

“Par”: A. Judins, A. Rancāne, A. Ņenaševa, D. Melnalksnis, M. Daģis, J. Kļaviņa, M. Armaņeva, I. Rajevs, J. Dinevičs, O. Burovs, I. Līdaka.

Sēdes vadītājs.

Un Kūtris.

Kas “pret”? Kas “atturas”?

J. Cauņa.

A. Butāns un J. Klotiņš.

Sēdes vadītājs.

Protokolam tas viss ir. Kolēģi, paldies par balsojumu. Es aicināšu iekšā, pieminēšu to un aicināšu teikt svinīgo solījumu... lasīt.

I. Līdaka (AS).

Man ir lūgums priekšsēdētāja kungam. Norunājam, parakstām un beidzam. Es redzēju viņai lielu, lielu lapu. Ja viņa sāks lasīt latviešu valodā šeit savus memuārus...

Sēdes vadītājs.

Jā, es nobrīdināju, nekādus pateicības vārdus Indijas garā, lai garus ne... Latvieši parasti ir... īsi. (*A. Judins un vairāki sēdes dalībnieki piebilst vienlaikus.*)

(*Īss pārtraukums, kura laikā sēžu zālē ierodas D. K. Višvanata, I. Kalviņš un S. E. Kauliņa. Notiek sarunas starp komisijas locekļiem.*)

Sēdes vadītājs.

Cienījamā Divja! Komisija izdebatēja šo jautājumu, pārrunāja visus "par" un "pret". Protams, komisijas locekļi izteica tādu siltu ieteikumu, stingru, ka latviešu valodas zināšanas mums ir svarīgas. Latvijas pilsonim ir jāprot latviešu valoda, un tas ir uzdevums arī jums. Bet komisijas locekļi balsoja "par" šo likumprojektu, un komisija aicinās Saeimu plenārsēdē par šo jautājumu balsot "par".

Lai plenārsēdē mēs varētu piedāvāt šo likumprojektu, aicinu sniegt svinīgo solījumu. Jā, jūs varat nolasīt un pēc tam parakstīties.

D. K. Višvanata. (*Dod un paraksta svinīgo solījumu.*)

Es, Divja Kanana Višvanata, dzimusi 1981. gadā, kļūstot par Latvijas pilsoni, apsolu būt uzticīga Latvijas Republikai. Aņemos būt lojāla Latvijai un godprātīgi pildīt Latvijas Republikas Satversmi un likumus. Solos aizstāvēt Latvijas valsts neatkarību, stiprināt latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu, godīgi dzīvot un strādāt, lai vairotu Latvijas valsts un tautas labklājību. Apliecinu, ka mana rīcība nekad nebūs vērsta pret Latviju kā neatkarīgu un demokrātisku valsti.

Sēdes vadītājs.

Apsveicu! Komisijas vārdā jūs apsveicu arī vakardienas dzimšanas dienā!

(*Aplausi.*)

I. Kalviņš.

Paldies komisijai par izpratni. Es ceru, ka jūs nebūsiat kļūdījušies. Es par to esmu pārliecināts.

Sēdes vadītājs.

Zinātņu akadēmijas prezidents atbild.

Cienījamie kolēģi! Jautājums: vai līdzīgi, kā bija ar iepriekšējo jautājumu, mēs lūdzam rīt iekļaut darba kārtībā šo jautājumu kā steidzamu likumprojektu, izskatot divos lasījumos pēc tās pašas analogijas? Okei. Un lūgt pacelt dienaskārtībā pirms likumprojektiem.

Tātad, Divja, jums ir tiesības rīt nākt uz Saeimu un skatīties, kā šis process notiek, un es ļoti ceru, ka Saeima nobalsos "par" šo likumprojektu. Paldies.

Kolēģi, informācijai! Nākamajā trešdienā negribu plānot nekādu sēdi. Es saprotu, ka ļoti gribat satikties, bet aiznākamajā ir noslēdzošā jeb apkopojošā... darbu apkopojošā... mantojuma, kas paliks nākamajai komisijai, sastādīšana. Jā bildēšanās, bučošanās un pārējais. Tātad kolēģi, zinot, ka šobrīd cilvēki komisijās vēl strādā, grābj, ko var no uzkrājumiem, ko grib pabeigt, tad nākamnedēļ varbūt lai varam mierīgi organizēt savu darbiņu... un 28., ja nemaldos, ir trešdiena, kad ir mūsu komisijas pēdējā sēde šādā sastāvā.

Paldies visiem par šīs dienas dalību komisijas sēdē.

Sēdi slēdzu.